

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 328.

Femte Session.

104de Møde.

Tirsdagen den 7de Marts.

(Fortf.)

Ingerslev: Jeg frasalder det af mig under Nr. 13 stillede Vndringsforslag.

Formanden: Vndringsforslaget under Nr. 13 er saaledes bortfaldet.

L. Scholer: Jeg skal anmode de ærede Medlemmer om, at de ikke af forudfattet Mening om alle de Vndringsforslag, der foreligge, vil forkaste alle, uden Hensyn til, om enkelte af dem maatte være hensigtsmæssige og, hvad jeg antager om enkelte af dem, særdeles nyttige og saa at sige uundværlige. Hvad angaaer det Forslag under Nr. 12, som en æret Rigsdagsmand i Forening med mig har stillet, da skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at saaledes som der staaer i Paragraphen, er det jo muligt for en Huusbonde, naar han vil undlade efter den foregaaende Bestemmelse i Loven at affedige et Tyende, da at kunne beholde det indtil Tjenestetidens Udløb, og saa sige til Tyendet: Du har manglet den Grad af Dygtighed, som Du har sagt, Du var i Besiddelse af, og derved har Du paaført mig Tab, til den Tid saa meget og til den Tid saa meget, og Summa Summarum bliver det hele Din Løn, og nu kan Du gaae. Dette vil dog være lovligt haardt, thi, naar Huusbonden har Ret til at affedige Tyendet, naar det mangler Dygtighed, saa burde der jo idetmindste være en Bestemmelse for, at han, naar han opdager, at denne Mangel er tilstede, da enten affediger Tyendet eller finder sig i at beholde det, maafee efter en ny Record om mindre Løn. Hvis dette Forslag, som jeg dog haaber maafee bliver vedtaget, skulde blive forkastet, saa

skal jeg tillade mig, ifald Nogen dert er entig med mig, at stille et Forslag til 3die Behandling om, at Huusbonden skal, naar han opdager en saadan Mangel hos Tyendet, strax afgjøre det og ikke lade det staae hen indtil Tjenestetidens Udløb, og da komme med sin Fordring, thi det vilde i mine Tanker være en høi Grad af Ubillighed.

Hvad angaaer det Forslag som vi have stillet under Nr. 16, da vil jeg rigtignok haabe, at det bliver vedtaget. Man skal vel betænke, hvad Bånd og Brødstraf har at sige; man skal ikke stille det saaledes truende op i denne Lov. Hvor et Tyende paa den Maade kommer til at forsee sig mod Huusbonden, ligger Skylden vistnok i de allerfleste Tilfælde i Huusbondens Optraeden mod Tyendet. Det er vistnok kun saare sjældent, at et Tyende kommer til at bruge Uqvems eller Skjeldsord mod Huusbonden, uden at denne først har brugt saadanne; man kan meget godt forestille sig, at et Tyende, naar det bliver haardt tiltalt med Uqvems eller Skjeldsord af Huusbonden, især naar det er et Tyende, som har Vresfølelse og kan være af et hidfigt Temperament, kan komme til at bruge lignende Ord mod ham igjen. Det forekommer mig, at det vilde være en stor Inconsequens, naar Huusbonden, forat tiltale et Tyende saaledes, kunde slippe med simpelt Fængsel eller Mulet, medens Tyendet skal straffes med Fængsel paa Bånd og Brød, og, naar et Tyende først er idømt Fængsel paa Bånd og Brød, og saaledes har mistet sine borgerlige Rettigheder, har det gjort det første Skridt til Fordærvelse, som kan lede det fra det Gne til det Andet og tilsidst ende med dets totale Udelæggelse.

Casse: Med Hensyn til Vndringsforslaget under Nr. 12, troer jeg ikke, at der egentlig